

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012176
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114012176.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2016 v Trenčíne samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

rozhodol:

obžalovaný
D. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom D. M. XXX,

je vinný, že

dňa 22.02.2014 v čase o cca 09:00 hodine v miesta pozemku parcely číslo XXX a parcely číslo XXX nachádzajúcich sa v katastri obce D. M. po predchádzajúcom vzájomnom verbálnom konflikte medzi G. H., bytom D. M. číslo XXX, a G. K., bytom D. M. číslo XXX, ktorý vyústil do vyhrážania sa zabitím G. H. zo strany G. K., obvinený D. H. opakovane najmenej trikrát udrel G. K. zovretou päšťou ruky do miesta ľavého spánku, následkom ktorých úderov poškodený G. K. spadol na zem a stratil vedomie, čím podľa odborného vyjadrenia spôsobil poškodenému G. K. ľahké zranenia a to otras mozgu, odreniny v spánkovej oblasti vpravo, zmliaždenie tváre vľavo, zmliaždenie hrudníka vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali okamžitú hospitalizáciu poškodeného vo W. nemocnici F. v trvaní od dňa 22.02.2014 do dňa 25.02.2014 a následnú práceneschopnosť s predpokladanom dobou trvania liečby od 22.02.2014 do 16.03.2014 a s obmedzením na bežnom spôsobe života poškodeného G. K. v čase hospitalizácie odkázaním na pomoc inej osoby pri vykonávaní bežných životných hygienických a stravovacích úkonov a po prepustení do ambulantnej liečby vzhľadom na zmliaždenie spánkovo sánkového kĺbu vľavo obmedzený na bežnom spôsobe života po dobu 10 dní, kedy nemohol prijímať tuhú stravu,

t e d a

sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti, tým, že napadol iného a úmyselne mu ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 54 Tr. zákona na trest povinnej práce v trvaní 80 (slovom osemdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona je obžalovaný povinný vykonať tento trest v lehote do 1 roka jeho nariadenia, je povinný vykonávať ho osobne, v čase svojho osobného voľna, bez nároku na odmenu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku sa poškodený G. K., nar. XX.XX.XXXX, zast. JUDr. Jozefom Kováčikom, advokátom advokátskej kancelárie Trenčín, Legionárska ul. 6434/2, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín po vykonaní dokazovania pred súdom zistil skutočný stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný D. H. pripustil, že zabránil útoku poškodeného G. K. proti jeho otcovi, kedy ho viackrát päťou udrel do ľavej časti tváre, avšak poprel, že by do neho na zemi kopal, alebo že by po páde poškodeného na zem pokračoval v odvracaní útoku. V prípravnom konaní ako aj pred súdom popísal okolnosti, ktoré predchádzali incidentu, ktorý vznikol medzi jeho otcom G. H. a poškodeným G. K., spory sú dlhodobé z dôvodu nezrovnalostí ohľadne pozemkov, ktoré navzájom susedia a ktoré G. K. vydáva za svoje. Preto kritického dňa na podnet jeho otca G. H. natiahli medzi plotom na ich pozemku a pozemkom G. K. lano, aby poškodenému zabránili v prejazde motorovým vozidlom. Celý incident vznikol po slovnej roztržke, kedy poškodený G. K. vzal z kufra svojho osobného vozidla sekeru, pričom túto držal spôsobom ľavou rukou a pravou rukou za porisko, ostrím sekery otočeným k poškodenému, v snahe odtlačiť G. H. z jeho pozemku. Útokom na G. K. - tromi údermi päťou do ľavej časti tváre poškodeného chcel zabrániť tejto roztržke. Svoje konanie odôvodnil strachom o život svojho otca. Mal výčitky, že situácia zašla až tak ďaleko. Až keď zbadal na zemi nehybne ležiaceho G. K. si uvedomil, že konflikt nemal dospieť do takéhoto konca. Pred súdom uviedol, že si uvedomil, že takéto riešenie konfliktov nie je správne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedka poškodeného G. K., svedkov G. M., G. H. a G. A., a súdneho znalca z odb. zdravotníctvo, odvetvie chirurgia traumatológia.

Svedok poškodený G. K. v prípravnom konaní ako aj pred súdom ozrejmil súdu vznik konfliktu. Dôvodom boli dlhodobé nezrovnalosti ohľadne nehnuteľností zapísaných v k.ú. D. M.. Popísal susedské vzťahy s G. H. spočiatku ako susedom boli dobré. Od mája 2013 mu G. H. začal robiť prieky, úmyselne mu znemožňoval prístup na jeho pozemok, pričom on má svoj pozemok celý ohradený. Prevádzkuje tam „Kozí salaš“. Kritického dňa po dohode s G. M. chcel prejsť na svoj pozemok z dôvodu prípravy dreva na zimu. Cez prístupovú poľnú cestu, ktorá je mimochodom na jeho pozemku, videl natiahnuté hrubé oceľové lano o priemere asi 15 mm, pričom oceľové lano uviazal G. H. a D. H. o ploty, ktoré patrili jemu aj im. Vznikla slovná roztržka. Pripustil, že so sekerou v ruke sa snažil vytlačiť G. H. z jeho pozemku. Ostrie sekery však mal otočené k sebe. G. H. mu chytil obe ruky, ktoré mal na sekere, zamedzil mu v ďalšom pohybe a navzájom sa pretláčali. Zaregistroval, ako G. H. zakričal na svojho syna D. slovami: „D., bi“, pričom následne D. H. priskočil k nemu z ľavej strany a on už len začítil opakované údery päťou do ľavej strany spánkovej časti hlavy. Keďže stratil vedomie, nevedel popísať ďalší priebeh na mieste incidentu. Keď sa prebral, zbadal pri sebe kľachiaceho G. M. a na mieste boli prítomní aj G. H. s D. H., R. H. a B. H.. Po príchode sanitky bol ošetrovaný a prevezený do FN v F.. Bol hospitalizovaný na jednotke intenzívnej starostlivosti úrazovej chirurgie v F., z dôvodu podozrenia na krvácanie do mozgu a pohmoždenia mandibulárneho kĺbu sánky. V nemocnici boli zistené taktiež ulomenia chrupavčitých častí rebier. Práceschopnosť trvala od 22.2.2014 do 17.3.2014. Dva týždne po úraze prijímal kašovitú stravu, nakoľko nemohol prežúvať, bolela ho hlava po útoku dlhšiu dobu.

Svedok G. M. bol priamym svedkom incidentu a sledoval incident zo vzdialenosti cca 2 metre. Popísal v prípravnom konaní ako aj pred súdom presne ako prebiehal incident, potvrdil priebeh incidentu tak, ako vypovedal obžalovaný ako aj poškodený s tým, že obžalovaný D. H. v čase, keď poškodený G. K. a G. H. sa naťahoval o sekeru, obžalovaný bez akýchkoľvek slov opakovane začal päťou prvej ruky udierať viackrát G. K. do bočnej oblasti tváre do oblasti spánku ľavej strany. Po úderoch G. K. stratil vedomie, spadol na zem. On sám sa do incidentu nezapájal a potvrdil, že G. H. a G. K. po sebe vykrikovali, verbálne sa napádali, pričom používali aj slovné frázy, že sa chcú navzájom zabiť. Aj keď takéto vyhrážky zazneli, svedok to vnímal tak, že sa medzi sebou hádajú. U. pocíti, že by skutočne k takémuto následku

malo dôjsť. Podľa názoru svedka išlo o konflikt z dôvodu susedských nezhôd ohľadne pozemkov. V prípravnom konaní svedok uvádzal, že videl ako D. H. urobil náznak kopanca do oblasti ľavej časti hrudníka poškodeného G. K., podľa jeho vyjadrenia šlo o jeden kopanec, kedy následne D. H. odsotil a zabránil mu v ďalšom útoku na G. K.. Svedok potvrdil, že po útoku poškodený ostal nehybne ležať na zemi a chrčal. Po odchode sanitky z miesta incidentu G. H. a jeho syn vzali natiahnuté oceľové lano a posunuli ho cca XX-XX m ďalej, mimo pozemku G. K.. Svedok vypovedal, že z jeho uhla pohľadu nehrozilo, že by mal byť G. H. fyzicky napadnutý sekerou G. K., sekeru poškodený vzal do ruky na odstránenie G. H. z toho dôvodu, aby mu uvoľnil cestu. Okrem toho, že sa sekeru pretláčali, sa inak nebili.

Svedkovia G. A. a G. H. potvrdili priebeh incidentu obdobne ako svedok G. M..

Súdny znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia potvrdil, že G. K. pri konflikte, ktorý sa mal stať 22.02.2014 utrpel otras mozgu, odreniny spánkovej oblasti vpravo, zmliaždenie tváre vľavo, a zmliaždenie hrudníka vľavo. Bolo realizované CT vyšetrenie. Tesne po vyšetrení ešte na CT pracovisku krátkodobá porucha vedomia s kŕčmi mimického svalstva, podozrenie na krvácanie pod cievnatku. Z objektívneho nálezu zistené odreniny spánkovej oblasti vpravo a opuch temporálne vľavo, dotyková bolestivosť temporálne vľavo a v oblasti temporo mandibulárneho kĺbu vľavo, bolestivé otváranie úst, rovnaká veľkosť zreníc, hrudník bez známok traumy, súmerný, dýchanie počuteľne bilaterálne. Po CT vyšetrení podozrenie na jemné zakrvácanie čelovej oblasti vľavo, okrem CT vyšetrenia boli urobené ultrazvukové vyšetrenia, stomatologické vyšetrenie a neurologické vyšetrenie. Liečba počas hospitalizácie infúzna, lieky od bolesti a ostatná symptomatická liečba. Do ambulantnej starostlivosti prepustený dňa 25.02.2014. Bol konštatovaný otras mozgu, práceneschopný do 17.03.2014. Znalec zhodnotil zranenia ako ľahké, zranenia poškodeného si vyžiadali hospitalizáciu počas 4 dní, počas tohto obdobia odkázaný na pomoc inej osoby. Po prepustení do ambulantnej starostlivosti 10 dní obmedzený v príjme tuhej stravy vzhľadom na zmliaždenie spánkovo-sánkoveho kĺbu vľavo a 10 dní obmedzený k zvýšenej fyzickej aktivite pre bolesti v oblasti ľavej strany hrudníka. Inak samostatne mobilný, nemusel používať žiadnu zdravotnú pomôcku. Celková doba obmedzení trvala 14 dní. Zranenia nezanechajú ani prechodné ani trvalé následky. G. K. utrel poranenia popísané v lekárskej dokumentácii pravdepodobne priamym mechanizmom. Poranenie ľavého spánku vzniklo pôsobením vonkajšieho priameho aktívneho násillia najpravdepodobnejšie úderom rukou zovretou v päst', čím došlo k vzniku zmliaždenia v spánkovej oblasti a oblasti spánkovo-sánkoveho kĺbu vľavo. Odrenina v spánkovej oblasti vpravo vznikla kontaktom s drsným povrchom a mohla vzniknúť pri páde poškodeného na zem. Zmliaždenia hrudníka vľavo vznikol tiež pravdepodobne priamym mechanizmom, ale vzhľadom na nedostatočný popis poranenia nie je možné charakterizovať nositeľa pôsobiacej sily. Znalec sa vyjadril k zraneniam, ktoré utrpel poškodený vzhľadom na dĺžku trvania z bežnej praxe. Poškodený teda bol práceneschopný celkovo 23 dní, čo pri bežnej praxi považuje za dobu primeranú. Čo sa týka obmedzení, celková doba obmedzení trvala 14 dní.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov lekárskeho správ, správu Okresného úradu Trenčín, katastrálneho odboru, uznesenie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 11C/34/2014 zo dňa 21.03.2014, fotodokumentáciu, vyčíslenie škody k s'azeniu spoločenského uplatnenia, správy a úradné záznamy.

Z lekárskej správy zo dňa 26.02.2014 je zrejmé, že G. K., nar. XX.XX.XXXX bol dňa 22.02.2014 hospitalizovaný na odd. úrazovej chirurgie vo FN Trenčín z dôvodu napadnutia dvomi osobami, pričom predpokladaná doba liečby je 4 týždne.

Zo správy Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor zo dňa 11.06.2014 je zrejmé, že výlučným vlastníkom parciel CKN XXX a XXX k.ú. D. M. je G. K., nar. XX.XX.XXXX, pričom katastrálnym odborom bolo zaslané LV č. XXX. V čase zaslania správy z katastrálneho odboru bolo dané na vedomie, že k predmetným parcelám bolo vydané uznesenie súdu o predbežnom opatrení sp.zn. 11C/34/2014 vydaný Okresným súdom v Trenčíne, ktorým sa zakazuje nakladať s nehnuteľnosťou z dôvodu obmedzovania v prechode a prejazde cez pozemky parc. č. 183/2, 535/2, 535/5 a 532 a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Fotodokumentácia nachádzajúca sa v spise zachytená dňa 22.02.2014 od 09:08 do 09:09 dokumentuje bezvládne ležiace telo poškodeného G. K. vedľa motorového vozidla a spadnutú sekeru vedľa kolesa motorového vozidla.

Z vyčíslenia škody zástupcom poškodeného, ktorú si uplatnil poškodený G. K. náhradu škody spôsobenú trestným činom je zrejmé podľa špecifikácie za bolestné za 95 bodov 1.565,60,-€ (v čase spáchania skutku 1 bod - 16,48,-€) a zabezpečenia starostlivosti o zvieraciú farmu poškodeného v období od 22.02.2014 do 16.03.2014 vo výške 2.000,-€, teda spolu vo výške 3.565,60,-€

Súd po vrátení veci Krajským súdom na doplnenie dokazovania dňa 07.06.2016 doplnil dokazovanie tak, ako mu uložil Krajský súd s uznesením sp. zn. 3To/82/2015 zo dňa 10.02.2016 a to F. F., B. H. a G.. C. L..

Svedkyňa F. F. vypovedala, že v čase incidentu sa nachádzala v dome rodičov obžalovaného, nakoľko ako priateľka brata obžalovaného D. H. chodí k rodine H. pravidelne na návštevy. Celý incident sledovala z okna. Priebeh incidentu začala sledovať až vtedy, keď ju zaujalo hlasné vymieňanie názorov medzi poškodeným K. a ujom H. (G. H.). Počula ako sa obaja dohadujú o pozemkoch. Videla, ako G. K. vybral z kufra auta sekeru, rozbehol sa smerom k G. H., pričom sekeru držal v oboch rukách, ostrie sekery smerovalo k G. H., sekera bola zdvihnutá. Potom, ako sa navzájom naťahovali o sekeru videla, ako obžalovaný D. H., ktorý stál pri G. H. udrel tri krát päťou pravej ruky G. K. do oblasti tváre. K. spadol na zem a zostal ležať na zemi. Potom pani H. šla za nimi, ona ostala v dome. Vedela o tom, že už v minulosti medzi H. a pánom K. boli konflikty. Tento konflikt, ktorý popisuje sa stal v deň, keď ujo H. a D. H. (obžalovaný) išli ráno lanom ohradzovať svoj pozemok. Potvrdila, že v čase keď ona sledovala z okna incident, sa v dome nachádzala pani B. H., matka obžalovaného D. H.. O ďalšom priebehu po incidente zotrvala na výpovedi z prípravného konania.

Svedkyňa B. H., matka obžalovaného, pred súdom potvrdila, že ona osobne nebola svedkom incidentu. Namiesto incidentu sa dostavila až po tom, ako došlo k fyzickému konfliktu medzi jej synom a poškodeným K., inak popisovala čas po incidente zhodne ako v prípravnom konaní. E. potvrdila, že počas incidentu bola s ňou prítomná v dome F. F., priateľka ich druhého syna R., a bola hore v izbe v ich dome. Svedkyňa pred súdom uvádzala okolnosti, ktoré predchádzali vzniku incidentu. Potvrdila, že s poškodeným majú dlhodobé konflikty kvôli pozemkom, cez ktoré bolo určené právo prechodu, momentálne sa veci riešia na súde. Vo svojej výpovedi svedkyňa potvrdila, že incident sa mohol stať na pozemku poškodeného K., respektíve na hranici pozemkov.

Svedok G.. C. L. potvrdil vo svojej výpovedi pred súdom výpoveď z prípravného konania. Uviedol, že na miesto, kde sa mal incident stať prišiel po tom, čo boli operačným strediskom vyslaní na preverenie oznámenia do obce D. M.. Po jeho príchode na miesto nedochádzalo k žiadnym fyzickým útokom, zúčastnení sa napádali verbálne. Po príchode na miesto zistil, čo bolo vlastne dôvodom incidentu, sporili sa o prejazd cez pozemok. Sprostredkovane od účastníkov incidentu sa dozvedel, ako mal incident prebiehať. Bolo tam prítomných viacero svedkov, ktorých zaviedli do úradného záznamu. V čase kedy prišiel na miesto incidentu bol terén na poli rozbahnený a práve túto skutočnosť označoval pán G. H. za dôvod, prečo chcel prehradiť prejazd cez daný pozemok lanom, aby na ňom nezostali koľaje.

Po takto doplnenom dokazovaní súd po vyhodnotení dôkazov jednotlivo aj súhrnne zistil súd skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Na základe samotného čiastočného doznaní sa obžalovaného k spáchaniu žalovaného skutku ako aj s prihliadnutím na výpovede všetkých zúčastnených na incidente, respektíve pri incidente, sa skutok stal tak, ako popisuje výroková časť rozsudku. Obžalovaný v snahe zabrániť verbálnemu konfliktu a následne fyzickým útokom medzi G. H. (jeho otcom) a poškodeným G. K., viackrát udrel poškodeného päťou do spánkovej oblasti ľavej časti tváre, čoho následkom bola strata vedomia a zranenia uvedené vyššie. Súd neakceptoval obranu obžalovaného, že konal v nutnej obrane v snahe ochrániť svojho otca pred útokom poškodeného. Z výpovedí zúčastnených je totiž zrejmé, že slová, ktoré odznegli na mieste incidentu („Ja ho zabijem.“), neboli takej intenzity, že by odôvodňovali obavu o život otca obžalovaného. Išlo o susedskú nevraživosť a konflikt v snahe dokazovať si svoje vlastnícke práva k pozemkom. Konanie poškodeného však nebolo takej intenzity, ktoré by vyvolávalo dôvodnú obavu o život a zdravie otca obžalovaného G. H., čo je zrejmé predovšetkým z výpovedí svedkov prítomných pri incidente (G. M., G. Radek, G. H.).

Súd na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sa dôsledne zaoberal aj po doplnenom dokazovaní okolnosťami nutnej obrany obžalovaného D. H.. Napriek doplneniu dokazovania opakovane konštatuje, že v danom prípade nemôže ísť o zánik trestnej zodpovednosti u obžalovaného z dôvodu použitia inštitútu nutnej obrany. Ako už bolo zistené v pôvodnom konaní pred súdom, dôkazy vykonané výsluchmi zúčastnených nehovoria o tom, že by v danej situácii bolo nevyhnutne nutné použiť na rozbránenie dvoch osôb zúčastňujúcich sa fyzického konfliktu údery päšťou zo strany tretej osoby, ktorá sa incidentu prizerala. Súd poukazuje na exces, ktorého sa dopustil obžalovaný tým, že svojho otca sa rozhodol brániť pred fyzickým útokom poškodeného práve takýmto spôsobom (troma údermi päšťou do oblasti tváre v spánkovej časti). Z výpovedí zúčastnených svedkov nevyplýva, že by išlo o tak závažnú situáciu, v ktorej by bol bezprostredne ohrozený život a zdravie G. H. (otca obžalovaného). Poškodený K. s G. H. zápasil držiac sa za porisko sekery, pričom intenzita pretláčania sa oboch zúčastnených ani jedného neohrozovala konkrétne na živote a na zdraví. Preto tak, ako už bolo uvedené v pôvodnom rozsudku, mohol obžalovaný zvoliť odvrátenie nebezpečenstva hroziaceho otcovi iným spôsobom vzhľadom na jeho fyzickú danosť a športovú kondíciu. Pokiaľ by bol zvolil iný spôsob zabráneniu útoku voči jeho otcovi, či už odtrhnutím oboch osôb od seba, alebo uchopením jedného zo zúčastnených zo zadu okolo pása, alebo odňatím sekery z dispozície poškodeného, alebo by sa pokúsil odňať sekeru oboch osobám, ktorí sa o sekeru pretláčali, nemusel vzniknúť následok, ktorý vznikol. Súd považuje teda obranu obžalovaného za celkom zjavne neprimeranú s poukazom na spôsob útoku, ako aj na všetky okolnosti, ktoré boli zistené, a ktoré incidentu predchádzali. Spôsob, ktorý použil pri obrane svojho otca obžalovaný, súd považuje za celkom zjavne neprimeraný spôsob útoku zo strany poškodeného K. voči G. H.. Vzhľadom na fyzickú kondíciu a športovú pripravenosť obžalovaného (mladý vek, doma trénuje na boxovacom mechu ako aj na celkovú telesnú konštrukciu obžalovaného) považuje súd obranu otca obžalovaným z hľadiska proporcionality a primeranosti obrany za neprimeranú. Navyše, o nutnú obranu nejde ani vtedy, keď obžalovaný reagoval na útok voči jeho otcovi takým spôsobom, že útok v skutočnosti odplácal a nie odvraca, (čo je zrejmé z výpovedí svedkov F. F. a B. H., ktoré zhodne potvrdili dlhodobosť konfliktov medzi poškodeným K. a rodinou H. ohľade sporov o pozemky, ako aj z výpovede svedkov, ktorí potvrdili, že pred údermi päšťou otec vyzval svojho syna vetou „D., bi!“ na útok voči poškodenému Antoničovi).

Preto s poukazom ba všetky vyššie uvedené skutočnosti v danom prípade nemôže ísť o zánik trestnej zodpovednosti s poukazom na inštitút nutnej obrany.

Obžalovaný v minulosti nebol súdne trestaný, z miesta bydliska je hodnotený pozitívne. Priestupkovo riešený nebol. Je študentom Žilinskej univerzity.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na všetky rozhodné okolnosti, na stupeň spoločenskej nebezpečnosti trestnej činnosti spáchanej obžalovaným, na účel trestu, na pomery páchatel'a, na možnosti jeho nápravy, za použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, súd dospel k záveru, že u obžalovaného ako u osoby prvotrestanej pri prihliadnutí na jeho bezúhonný život bude postačujúce uloženie trestu alternatívneho, a to trestu povinnej práce v trvaní 80 hodín. Podľa názoru súdu je tento plne dostačujúci pre prevýchovu obžalovaného.

Čo sa týka náhrady škody, napriek tomu, že poškodený si vyčíslil nárok na náhradu škody svojim právnym zástupcom, si v rámci hlavného pojednávania uplatnil taktiež nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia, a preto súd odkázal poškodeného na občianske súdne konanie v celosti (keďže dokazovanie ohľadne nároku na náhradu škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, by bolo nad rámec trestného konania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.